

2017 m. spalio 26 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0418

Euro zonos ekonominė politika

2017 m. spalio 26 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl euro zonos ekonominės politikos (2017/2114(INI))

(2018/C 346/26)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), visų pirma į jos 121 straipsnio 2 dalį ir į 136 straipsnį bei protokolus Nr. 1 ir Nr. 2,
- atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 22 d. Komisijos komunikatą dėl 2017 m. konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų (COM(2017)0500),
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. vasario 15 d. rezoliuciją „Europos ekonominės politikos koordinavimo semestras: 2017 m. metinė augimo apžvalga“⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2017 m. vasario 22 d. Komisijos komunikatą „2017 m. Europos semestras. Struktūrinių reformų pažangos vertinimas, makroekonominio disbalanso prevencija ir naikinimas ir pagal Reglamentą (ES) Nr. 1176/2011 atliktų nuodugnių apžvalgų rezultatai“ (COM(2017)0090),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „2017 m. metinė augimo apžvalga“ (COM(2016)0725), į Komisijos ataskaitą „2017 m. išpėjimo mechanizmo ataskaita“ (COM(2016)0728) ir į Komisijos ir Tarybos ataskaitą „2017 m. bendros užimtumo ataskaitos projektas“ (COM(2016)0729) bei į Komisijos rekomendaciją dėl Tarybos rekomendacijos dėl euro zonos ekonominės politikos (COM(2015)0692),
- atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 16 d. Komisijos komunikatą „Palanki euro zonos fiskalinės politikos kryptis“ (COM(2016)0727),
- atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 20 d. Europos fiskalinės valdybos ataskaitą dėl galimų euro zonai tinkamų fiskalinės politikos krypčių,
- atsižvelgdamas į 2017 m. sausio mėn. Europos Centrinio Banko specialųjį leidinį Nr. 182 dėl euro zonos fiskalinės krypties,
- atsižvelgdamas į 2017 m. kovo 21 d. Tarybos rekomendaciją dėl euro zonos ekonominės politikos⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 23 d. Tarybos išvadas dėl nuodugnių apžvalgų ir 2016 m. konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų įgyvendinimo,
- atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 16 d. Tarybos išvadas dėl dviem valstybėms taikytų perviršinio deficito procedūrų užbaigimo ir ekonominės ir fiskalinės politikos,
- atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės mėn. Komisijos paskelbtą 2017 m. pavasario Europos ekonominę prognozę,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0038.

⁽²⁾ OL C 92, 2017 3 24, p. 1.

2017 m. spalio 26 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 31 d. Eurostato išsamius duomenų rinkinius apie realųjį BVP vienam gyventojui, augimo tempą ir bendras sumas,
- atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 30 d. EBPO statistiką apie bendras mokestines pajamas,
- atsižvelgdamas į Sutartį dėl stabilumo, koordinavimo ir valdysenos ekonominėje ir pinigų sąjungoje,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 12 d. Paryžiaus klimato konferencijoje priimtą COP 21 susitarimą,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1175/2011, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 8 d. Tarybos direktyvą 2011/85/ES dėl reikalavimų valstybių narių biudžeto sistemoms ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1174/2011 dėl vykdymo užtikrinimo priemonių, skirtų perviršiniams makroekonominiams disbalansams naikinti euro zonoje ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 8 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1177/2011, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1467/97 dėl perviršinio deficito procedūros įgyvendinimo paspartinimo ir paaškinimo ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1176/2011 dėl makroekonominių disbalansų prevencijos ir naikinimo ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1173/2011 dėl veiksmingo biudžeto priežiūros vykdymo užtikrinimo euro zonoje ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 473/2013 dėl euro zonos valstybių narių biudžeto planų projektų stebėsenos bei vertinimo ir perviršinio deficito padėties ištaisymo užtikrinimo bendrųjų nuostatų ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 472/2013 dėl euro zonos valstybių narių, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų arba kurioms tokie sunkumai gresia, ekonominės ir biudžeto priežiūros griežtinimo ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto bei Regioninės plėtros komiteto nuomones (A8-0310/2017),

⁽¹⁾ OL L 306, 2011 11 23, p. 12.

⁽²⁾ OL L 306, 2011 11 23, p. 41.

⁽³⁾ OL L 306, 2011 11 23, p. 8.

⁽⁴⁾ OL L 306, 2011 11 23, p. 33.

⁽⁵⁾ OL L 306, 2011 11 23, p. 25.

⁽⁶⁾ OL L 306, 2011 11 23, p. 1.

⁽⁷⁾ OL L 140, 2013 5 27, p. 11.

⁽⁸⁾ OL L 140, 2013 5 27, p. 1.

2017 m. spalio 26 d., ketvirtadienis

- A. kadangi, kaip teigiama Komisijos prognozėse, BVP augimo lygis 2016 m. euro zonoje buvo 1,8 % ir numatoma, kad jis išliks pastovus – 1,7 % 2017 m. ir 1,9 % visoje ES, t. y. pralenks prieškrizinį lygį, nors vis dar išliks nepakankamas ir bus dideli augimo lygių skirtumai tarp ES šalių; kadangi per pastaruosius keletą metų privačiojo sektoriaus vartojimas buvo pagrindinis augimo veiksnys, nors šiais metais jis galbūt smarkiai nedidės, nes laikinai padidėjo vartotojų kainų infliacija, tačiau tikimasi, kad vidaus paklausa paskatins ekonomiką augti per vidutinės trukmės laikotarpį; kadangi augimas ES tebėra pernelyg lėtas, kad galėtų būtų kuriamos naujos darbo vietos valstybėse narėse, ir gerokai lėtesnis nei numatomas viso pasaulio ekonomikos augimas;
- B. kadangi euro zonos ir 28 narių ES nedarbo lygis 2017 m. balandžio mėn. buvo atitinkamai 9,3 % ir 7,8 % – tai žemiausias lygis nuo 2009 m. kovo mėn. ir 2008 m. gruodžio mėn.; tačiau jis vis tiek didesnis už prieš krizę buvusį lygį; kadangi nedarbo lygis vis dar labai skiriasi visoje ES – jis įvairuoja nuo 3,2 % iki 23,2 %; kadangi euro zonos ir ES 28 jaunimo nedarbo lygis 2017 m. balandžio mėn. vis dar buvo aukštas, konkrečiai – 18,7 % ir 16,7 %;
- C. kadangi numatoma, kad 2018 m. bendras valdžios sektoriaus deficitas euro zonoje bus 1,4 %, nors rezultatai atskirose valstybėse narėse tikriausiai bus nevienodi; kadangi prognozuojama, kad bendras valstybės skolos ir BVP santykis euro zonoje 2017 m. bus 90,3 %, o 2018 m. – 89,0 %;
- D. kadangi bendras ekonomikos augimas vis dar trapus ir euro zonos ekonomika susiduria su padidėjusiu netikrumu ir dideliais vidiniais ir išoriniais politiniais iššūkiais;
- E. kadangi ES pernelyg mažas produktyvumas ir konkurencingumas pasaulyje reikalauja valstybėse narėse imtis socialiniu požiūriu subalansuotų struktūrinių reformų, investicijų ir nuolatinių pastangų fiskalinėje srityje, siekiant užtikrinti tvarų ir įtraukų augimą ir užimtumą ir pasiekti didesnę konvergenciją su kitomis pasaulio šalimis ir ES viduje;
- F. kadangi 2016 m. užimtumo lygis euro zonoje išaugo 1,4 %; kadangi 2017 m. kovo mėn. nedarbo lygis buvo 9,5 %, t. y. sumažėjo, palyginti su 10,2 % 2016 m. kovo mėn.; kadangi, nepaisant pastarojo meto teigiamų pokyčių, nedarbo lygis vis dar nesumažėjo iki prieškrizinio lygio;
- G. kadangi 2016 m. užimtumo lygis 28 ES valstybėse narėse išaugo 1,2 %, o pirmąjį 2017 m. ketvirtį dirbo 234,2 mln. žmonių (daugiau nei kada nors anksčiau) ⁽¹⁾; kadangi vis dėlto didelis augant ekonomikai sukurtų darbo vietų skaičius neatspindi tam tikrų problemų, pvz., nepasiekto ankstesnio lygio išdirbtų valandų skaičiaus ir nedidelio produktyvumo augimo; kadangi, jei taip toliau tęsis, šie veiksniai gali daryti papildomą neigiamą poveikį ilgalaikio ekonomikos augimo aspektams ir socialinei sanglaidai ES ⁽²⁾;
- H. kadangi moterų užimtumo lygis paprastai yra mažesnis nei vyrų: 20–64 m. amžiaus vyrų užimtumo lygis 28 ES valstybėse narėse 2015 m. buvo 75,9 %, palyginti su moterų užimtumo lygiu, kuris buvo 64,3 %;
- I. kadangi 2017 m. kovo mėn. jaunimo nedarbo lygis euro zonoje buvo 19,4 %, palyginti su 21,3 % 2016 m. kovo mėn.; kadangi jaunimo nedarbas tebėra nepriimtina didelis; kadangi 2015 m. nedirbančių ir nesimokančių jaunuolių (NEET) dalis tebebuvo didelė ir sudarė 14,8 % 15–29 m. amžiaus asmenų, t. y. 14 mln. žmonių; kadangi apskaičiuota, kad nedirbantis ir nesimokantis jaunimas Sąjungai kainuoja 153 mlrd. EUR (1,21 % BVP) per metus – šią sumą sudaro pašalpos ir negautos pajamos bei mokesčiai ⁽³⁾, o visos numatytosios Jaunimo garantijų iniciatyvos įgyvendinimo euro

⁽¹⁾ „Užimtumas ir socialinė raida Europoje“, 2017 m. metinė apžvalga, p. 11.

⁽²⁾ Ten pat, p. 46.

⁽³⁾ Eurofoundo ataskaita dėl jaunimo nedarbo.

2017 m. spalio 26 d., ketvirtadienis

zonoje išlaidos sudarytų 21 mlrd. EUR per metus arba 0,22 % BVP; kadangi šiuo metu Jaunimo užimtumo iniciatyvai skirta 1 mlrd. EUR suma, su kuria drauge 2017–2020 m. laikotarpiu turi būti skirta 1 mlrd. EUR suma iš Europos socialinio fondo;

- J. kadangi ilgalaikio nedarbo lygis ES 28 sumažėjo nuo 5 % 2014 m. iki 4 % 2016 m., bet vis dar kelia susirūpinimą, nes sudaro beveik pusę viso nedarbo; labai susirūpinęs pažymi, kad itin ilgalaikio nedarbo lygis (2,5 % 2016 m.) vis dar 1 % viršija 2008 m. lygį; kadangi vis dar esama didelių valstybių narių skirtumų;
- K. kadangi daugelyje valstybių narių toliau mažėja darbingo amžiaus gyventojų skaičius ir darbo jėga (visų pirma dėl mažo gimstamumo); kadangi moterų įsidarbinimo galimybės ir tolesnis migrantų, pabėgėlių ir prieglobsčio prašytojų atvykimas yra galimybės valstybėms narėms spręsti šį klausimą ir stiprinti ES darbo jėgą;
- L. kadangi vienas iš penkių strategijos „Europa 2020“ tikslų yra bent dvidešimčia milijonų sumažinti žmonių, kurie patiria skurdą ir socialinę atskirtį arba kuriems jie gresia, skaičių; kadangi skurdo mažėja – 2015 m. 4,8 mln. mažiau asmenų, palyginti su 2012 m., grėsė skurdas ir socialinė atskirtis; kadangi šis 2015 m. skaičius vis dar yra 1,6 mln. didesnis nei 2008 m. skaičius; kadangi 2012 m. Europos Sąjungoje 32,2 mln. neįgaliųjų grėsė skurdas ir socialinė atskirtis; kadangi 2013 m. 28 ES valstybėse narėse 26,5 mln. vaikų grėsė skurdas arba socialinė atskirtis; kadangi skurdo ar socialinės atskirties rizikos lygis vis dar nepriimtinais aukštas – 23,7 % ir kai kuriose valstybėse narėse šie skaičiai ir toliau yra itin dideli; be to, kadangi energijos nepriteklis tebėra toks didelis, kad jį patiriantys 11 % ES gyventojų patenka į uždara ekonominių sunkumų ratą;
- M. kadangi darbo rinkos sąlygos ir veiklos rezultatai rodo, jog esama esminių valstybių narių skirtumų, nors jie ir mažėja;
- N. kadangi vykstant skaitmeninei darbo rinkos revoliucijai vis labiau plinta naujos užimtumo ir darbo formos;
1. palankiai vertina pagerėjusius Europos ekonomikos rezultatus, pasireiškiančius vis platesniu mastu, prie kurių prisideda vidutiniškas BVP augimas, viršijantis prieškrizinį lygį, ir mažėjantis, nors vis dar didelis, nedarbo lygis; mano, kad šią teigiamą tendenciją lėmė pastaruosius keletą metų vykdyta politika; atkreipia dėmesį į tai, kad nedidelis atsigavimas vis dar trapus ir nevienodas ES visuomenėje ir regionuose, o BVP vienam gyventojui augimas yra artimas stagnacijai; apgailestauja dėl to, kad ekonomikos vystymąsi ir toliau apsunkina krizės padariniai; pažymi, kad nepaisant esminės pažangos daugelio valstybių narių skolos tebeviršija Stabilumo ir augimo pakte nurodytą ribą;
  2. susirūpinęs pažymi, kad BVP ir produktyvumo augimo rodikliai tebėra mažesni, nei galėtų būti, ir pabrėžia, kad todėl nereikėtų manyti, kad viskas jau padaryta, ir kad šiam nedideliame atsigavime užtikrinti reikalingos nenuilstamos pastangos, jeigu norima užtikrinti didesnę atsparumą ir vidutinės trukmės bei ilgojo laikotarpio tvarumą, užtikrinant didesnę augimą ir užimtumą;
  3. pažymi, kad Europos uostai neišnaudoja ekonominio potencialo, nes ekonomikos augimas ir užimtumas didėja netolygiai; pabrėžia, kad taip yra dėl nevienodų valstybių narių ekonominės veiklos rezultatų; pabrėžia, kad socialiniu požiūriu subalansuotų struktūrinių reformų įgyvendinimas ir didesnės privačiojo sektoriaus ir viešosios investicijos valstybėse narėse ir ES lygmeniu gali augimą padidinti mažiausiai 1 %; primena, kad ekonominės ir fiskalinės politikos koordinavimas siekiant prisidėti prie konvergencijos ir stabilumo ES užtikrinimo turėtų likti pagrindinis Europos semestro prioritetasis;

2017 m. spalio 26 d., ketvirtadienis

4. laikosi nuomonės, kad reikėtų užtikrinti didesnę konvergenciją ir bendrą konkurencingumą, kad būtų galima užtikrinti tvarų ekonomikos atsigavimą ES ir euro zonoje ilguoju laikotarpiu; mano, kad esami ekonomikos ir užimtumo rodikliai nepaprastai svarbūs siekiant užtikrinti tvarų ir įtraukų augimą;

5. mano, kad, norint tai pasiekti, ekonomikos augimui būtinos struktūrinės sąlygos turi būti pagerintos; laikosi nuomonės, kad galimas visų valstybių narių augimas ilguoju laikotarpiu turėtų padidėti bent 3 %; siekiant tai užtikrinti, būtina daugiau dėmesio skirti ekonominei konvergencijai, o nustačius aiškias gaires, kaip padidinti galimą valstybių narių augimą, galėtų būti suteiktos reikiamos nuorodos, kokių politikos veiksmų reikia imtis; atkreipia dėmesį į tai, kad vykdant reguliarių tokių gairių procesą turėtų būti atsižvelgta į atskirus struktūrinius privalumus ir trūkumus valstybėse narėse ir siekiama įtraukaus ir tvaraus augimo; jos turėtų apimti tokias sritis kaip skaitmeninė ekonomika, paslaugų sektorius, energijos rinka, taip pat viešųjų paslaugų kokybę, investicijų sąlygas, švietimo sistemų įtraukumą ir parengtumą;

6. pabrėžia, kad tai papildytų jau dedamas pastangas gerinti nacionalinių biudžetų valdymą ir kokybę, paskatinant augimo veiksmus pagal Sąjungos fiskalines taisykles ir visapusiškai paisant esamų jų lankstumo nuostatų;

Struktūrinė politika

7. mano, kad, siekiant išspręsti netolygaus augimo ir užimtumo padėties euro zonoje problemą, reikalingas geresnis ekonominės politikos koordinavimas, visų pirma didesnė ir nuosekli valstybių atsakomybė už konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas ir patikimas jų įgyvendinimas, drauge siekiant skatinti didesnę konvergenciją, be kita ko, geriau įgyvendinant ir vykdant ES teisės aktus; pabrėžia, kad vykdant reformas reikia tinkamai atsižvelgti į specifinę kiekvienos valstybės narės padėtį ir iššūkius; ragina Komisiją užtikrinti, kad struktūrinės reformos ir ES išlaidos derėtų tarpusavyje; į tai atsižvelgdamas taip pat primena, kad svarbi techninė pagalba, siekiant padėti valstybėms narėms stiprinti pajėgumus, ir kad labiau suderintas partnerystės principu grindžiamas požiūris galėtų užtikrinti didesnę atsakomybę ir atsakomybę už konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų įgyvendinimo rezultatus;

8. pažymi, kad euro zonos šalyse jaunimo nedarbas tebėra labai didelis, ir pabrėžia, kad pernelyg didelis nuolatinis jaunimo nedarbas kelia ilgalaikę struktūrinę riziką; pritaria nuomonei, kad prioritetas, kurio reikia skubiai imtis, tebėra krizės padarinių įveikimas, pradedant ilgalaikiu nedarbu, užimtumu, kuriam esant nevisapusiškai išnaudojami įgūdžiai ir gebėjimai, ir senėjančia visuomene, o baigiant dideliu privačiojo sektoriaus ir valstybės išiskolinimu – tam reikia įgyvendinti tvarias ir įtraukias reformas;

9. laikosi nuomonės, kad krizės padariniai, tokie kaip didelis išiskolinimas ir bedarbystė kai kuriuose ekonomikos sektoriuose, ir toliau trukdo tvariam augimui ir kelia galimą regresijos riziką; ragina valstybes nares mažinti pernelyg didelį išiskolinimą; šiuo klausimu reiškia susirūpinimą dėl nuolat didelio neveiksnių paskolų lygio, kuris kai kuriose valstybėse narėse gali turėti didelį neigiamą poveikį, plintantį iš vienos valstybės narės į kitą, iš vieno banko į kitą ir iš vienos šalies į kitą, taigi, kelia riziką finansiniam stabilumui Europoje; pažymi, kad finansų sektoriaus kapitalo rezervai padidinti, tačiau problemų kelia mažas pelningumas, prie kurio prisideda aukštas neveiksnių paskolų lygis; yra įsitikinęs, kad ES strategija, siekiant įveikti neveiksnių paskolų problemą, galėtų būti išsamesnis sprendimas, apimantis vienas kitą papildančius politikos veiksmus nacionaliniu lygmeniu ir prareikūs Europos lygmeniu;

10. mano, kad, siekiant euro zonoje padidinti produktyvumą, kainų ir su kainomis nesusijusį konkurencingumą, investicijas ir užimtumą, reikalingos reformos ir iniciatyvos, kurių tikslas – gerinti verslo aplinką; mano, kad reikia dėti daugiau pastangų siekiant didinti MVĮ galimybes gauti finansavimą, nes tai – pagrindinis veiksnys, skatinantis įmones kurti inovacijas ir plėstis; pabrėžia, kad šioje srityje labai svarbios į ateitį nukreiptos reformos, atitinkančios pasiūlą ir paklausą;

11. mano, kad gerai veikiančios ir produktyvios darbo rinkos drauge su tinkamo lygio socialine apsauga ir dialogu padeda didinti užimtumą ir užtikrinti tvarų augimą; pabrėžia, kad svarbu išlaikyti aukštus užimtumo rodiklius, kai jie jau pasiekti; pažymi, kad įgūdžių stoka, senėjanti visuomenė ir daug kitų iššūkių taip pat trikdo tolesnį užimtumo augimą ir trukdo mažinti bedarbystę visose valstybėse narėse;

2017 m. spalio 26 d., ketvirtadienis

12. pabrėžia, kad labai svarbūs atsakingai daromi ir augimą skatinantys atlyginimų pokyčiai, užtikrinantys gerą pragyvenimo lygį ir atitinkantys produktyvumo reikalavimus, susijusius su konkurencingumu; pažymi, kad prognozuojamas palyginti nedidelis atlyginimų augimas; mano, kad produktyvumo augimas turėtų būti prioritetas struktūrinių reformų tikslas; pritaria Komisijai, kad yra galimybių didinti atlyginimus – tai galėtų turėti susijusį teigiamą poveikį bendram vartojimui;

13. pabrėžia, kad mokesčiai taip pat turėtų padėti skatinti konkurencingumą, investicijas ir darbo vietų kūrimą; ragina atlikti mokesčių reformas, siekiant gerinti mokesčių surinkimą, neleisti išvengti mokesčių, jų slėpti ir agresyviai jų planuoti, taip pat panaikinti didelę mokesčių našta, Europoje užkraunamą dirbantiems, sykiu užtikrinant socialinės apsaugos sistemų tvarumą; mano, kad sumažinus mokesčių našta, užkraunamą dirbantiems, padidėtų užimtumas ir būtų paskatintas augimas; pabrėžia, kad mokesčių paskatos, kai įmanoma jas taikyti, be kita ko, mažesni mokesčiai, gali didinti vidaus paklausą, socialinį saugumą, investicijų ir darbo jėgos srautą;

Investicijos

14. sutinka su nuomone, kad ekonomikos pakilimą, o ypač inovacijas, reikia remti viešosiomis ir privačiojo sektoriaus investicijomis, ir pažymi, kad euro zonoje vis dar esama investicijų deficitų; palankiai vertina tai, kad kai kurių valstybių narių investicijos jau viršija prieškrizinį lygį, ir apgailestauja, kad kitose valstybėse narėse investuojama vis dar nepakankamai arba nepakankamai sparčiai; pabrėžia, kad, siekiant panaikinti nuo krizės pradžios susikaupusį investicijų deficitą, reikalingos ir papildomos priemonės;

15. mano, kad reformos, kuriomis būtų šalinamos kliūtys viešosioms ir privačiojo sektoriaus investicijoms, suteiktų galimybes nedelsiant teikti paramą ekonominei veiklai ir sykiu padėtų sudaryti sąlygas ilgalaikiam tvariam augimui; pažymi, kad investicijos į švietimą, inovacijas ir mokslinius tyrimus bei technologinę plėtrą padėtų lengviau pereiti prie žinių ekonomikos; be to, pabrėžia, kad išbaigta kapitalo rinkų sąjunga yra esminis veiksnys siekiant pritraukti ir didinti investicijas ir gerinti augimo ir darbo vietų kūrimo finansavimą;

16. mano, kad moksliniai tyrimai, technologijos ir švietimas yra nepaprastai svarbūs ilgalaikiam ekonominiam euro zonos vystymuisi; pabrėžia, kad valstybių narių investicijos į šias sritis labai skiriasi, ir pažymi, kad investicijos padėtų plėtoti inovacijas ir padėtų lengviau pereiti prie žinių ekonomikos, laikantis strategijos „Europa 2020“;

17. palankiai vertina tai, kad laiku pasiektas susitarimas dėl persvarstyto Europos strateginių investicijų fondo (ESIF) padės pagerinti šios priemonės efektyvumą ir panaikinti jos įgyvendinimo trūkumus, nes bus lengviau finansuoti daugiau didelį potencialą turinčių projektų, užtikrinama, kad būtų griežtai paisoma papildomumo principo, padidinta geografinė aprėptis ir lėšų įsisavinimas, remiamos investicijos, kurios kitu atveju nebūtų daromos;

18. atkreipia dėmesį į tai, kad Europos struktūrinių ir investicijų fondų (ESI fondų) tikslai skiriasi nuo ESIF, todėl ESI fondai ir toliau tebėra svarbūs, įskaitant paramą tvarioms struktūrinėms reformoms;

19. pabrėžia, kad visapusiškai veikianti kapitalo rinkų sąjunga, atsižvelgiant į ilgalaikę perspektyvą, suteikia MVĮ naują finansavimą, papildantį bankų sektoriaus teikiamą finansavimą; pabrėžia, kad MVĮ yra Europos ekonomikos pagrindas, ir todėl mano, kad jų galimybių gauti finansavimą didinimas ir verslo netikrumo, susijusio su jų veikla, mažinimas turėtų būti vienas pagrindinių prioritetų, siekiant gerinti konkurencingumą euro zonoje; pabrėžia, kad reikia mažinti biurokratiją, supaprastinti valdžios sektoriaus paslaugas ir padaryti jas efektyvesnes;

Fiskalinė politika

20. mano, kad rizikos ribojimu grindžiama ir įžvalgi fiskalinė politika atlieka esminį vaidmenį užtikrinant euro zonos ir visos Sąjungos stabilumą; pabrėžia, kad tvirtas fiskalinės politikos koordinavimas, tinkamas Sąjungos taisyklių įgyvendinimas ir jų laikymasis, įskaitant visapusišką esamų lankstumo nuostatų paisymą, šioje srityje yra teisiškai privalomas ir itin svarbus tinkamam ekonominės ir pinigų sąjungos (EPS) veikimui;

2017 m. spalio 26 d., ketvirtadienis

21. džiaugiasi, kad, regis, viešųjų finansų padėtis gerėja, nes numatoma, kad deficitai euro zonoje mažės; vis dėlto reikia ir toliau dėti pastangas mažinti skolų našta, sykiu skatinant ekonomikos augimą, kad valstybės narės nebūtų pažeidžiamos, jeigu įvyktų išoriniai sukrėtimai;

22. pritaria Komisijai, kad valdžios sektoriaus skola tebėra didelė kai kuriose valstybėse narėse ir kad reikia užtikrinti viešųjų finansų tvarumą, sykiu skatinant ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą; šiuo klausimu pažymi, kad žemų normų palūkanų mokėjimai, skatinamoji pinigų politika, vienkartinės priemonės ir kiti veiksniai, palengvinantys dabartinę skolų našta, yra tik laikini, ir todėl pabrėžia, kad reikia užtikrinti viešųjų finansų tvarumą, atsižvelgiant į būsimus įsipareigojimus ir augimo ilguoju laikotarpiu tikslą; pažymi, kad esama galimybės, kad skolos aptarnavimo išlaidos padidės; pabrėžia, kad labai svarbu sumažinti bendrą išskolinimo lygį;

23. pabrėžia, kad fiskalinės pozicijos nacionaliniu ir euro zonos lygmeniu turi užtikrinti ilgalaikio viešųjų finansų tvarumo, visapusiškai laikantis Stabilumo ir augimo pakto, sykiu atsižvelgiant į jo lankstumo nuostatas, ir trumpalaikio makroekonomikos stabilizavimo pusiausvyrą;

24. pažymi, kad dabartinė bendra euro zonos fiskalinė pozicija 2016 m. išliko iš esmės neutrali ir turėtų tokia būti ir 2017 m.; primena, kad 2016 m. komunikate Komisija paragino laikytis teigiamos fiskalinės pozicijos, nors Euro grupė, padariusi išvadą, kad iš esmės neutrali fiskalinė pozicija 2017 m. užtikrino tinkamą pusiausvyrą, nutarė pabrėžti, kad svarbu užtikrinti tinkamą poreikio užtikrinti stabilumą ir poreikio remti investicijas pusiausvyrą, siekiant sustiprinti ekonomikos atsigavimą, taigi, prisidėjo prie labiau subalansuotų politikos priemonių derinio; į tai atsižvelgdamas, atkreipia dėmesį į 2017 m. birželio 20 d. nepriklausomos Europos fiskalinės valdybos (EFB) pirmąjį būsimos euro zonos tinkamos fiskalinės pozicijos vertinimą; ragina Komisiją ir valstybes nares numatyti fiskalinę poziciją, tinkamą atitinkamomis aplinkybėmis;

25. tačiau pabrėžia, kad bendras vaizdas turėtų apimti nevienodą padėtį valstybėse narėse ir poreikį diferencijuoti fiskalinę politiką, kurios reikia kiekvienai valstybei narei; pabrėžia, kad bendros fiskalinės pozicijos koncepcija nereiškia, kad įvairių valstybių narių perviršis ir deficitai vienas kitą kompensuoja;

Konkrečioms šalims skirtos rekomendacijos

26. pažymi, kad laikui bėgant valstybės narės padarė bent kiek pažangos dviejų trečdalių 2016 m. rekomendacijų atveju; tačiau mano, kad konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų įgyvendinimas vis dar atsilieka ir todėl trukdoma konvergencijos procesui euro zonoje; mano, kad valstybės narės yra atsakingos už konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų neįgyvendinimo pasekmes, ir todėl tikisi didesnio valstybių narių įsipareigojimo imtis reikalingų politikos veiksmų remiantis konkrečioms šalims skirtomis rekomendacijomis;

27. pripažįsta, kad valstybės narės padarė pažangą įgyvendindamos konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas fiskalinės politikos ir aktyvios darbo rinkos politikos srityje, tačiau nepakankamai pažangos padaryta tokiose srityse kaip konkurencija paslaugų srityje ir verslo aplinka; tikisi didesnio valstybių narių įsipareigojimo imtis reikalingų politikos veiksmų remiantis konkrečioms šalims skirtomis rekomendacijomis, kurias įgyvendinti labai svarbu siekiant panaikinti disbalansą euro zonoje;

28. palankiai vertina Komisijos rekomendaciją užbaigti kelioms valstybėms narėms taikytas perviršinio deficito procedūras; palankiai vertina įdėtas ir dedamas fiskalines ir reformų pastangas, dėl kurių tos valstybės narės užbaigė perviršinio deficito procedūras, tačiau primygtinai tvirtina, kad reikia ir toliau dėti šias pastangas, siekiant užtikrinti tvarius viešuosius finansus ir ilguoju laikotarpiu, sykiu skatinant augimą ir darbo vietų kūrimą; ragina Komisiją užtikrinti, kad būtų tinkamai įgyvendintas Stabilumo ir augimo paktas – kad būtų nuosekliai taikomos jo taisyklės;

2017 m. spalio 26 d., ketvirtadienis

29. pažymi, kad 12 valstybių narių patiria įvairaus pobūdžio ir dydžio makroekonominį disbalansą, o šešiose valstybėse narėse esama paviršinio disbalanso; atkreipia dėmesį į Komisijos išvadą, kad šiuo metu nėra pagrindo pradėti makroekonominio disbalanso procedūrą kuriai nors valstybei narėi;

30. pabrėžia, kad makroekonominio disbalanso procedūros tikslas – užkirsti kelią disbalansui valstybėse narėse, siekiant išvengti neigiamo šalutinio poveikio kitoms valstybėms narėms;

31. todėl mano, jog būtina, kad visos valstybės narės imtųsi reikiamų politikos veiksmy, kad būtų panaikintas makroekonominis disbalansas, visų pirma didelis išiskolinimas, einamosios sąskaitos paviršis ir konkurencingumo disbalansas, ir įsipareigotų vykdyti socialiniu požiūriu subalansuotas ir įtraukias struktūrines reformas, kuriomis būtų užtikrinamas kiekvienos atskiros valstybės narės ekonomikos tvarumas, taip užtikrinant Europos ekonomikos konkurencingumą ir atsparumą;

Su sektoriais susijęs indėlis į pranešimą dėl euro zonos ekonominės politikos

Užimtumo ir socialinė politika

32. mano, kad norint užtikrinti Europos semestro proceso ekonominių ir socialinių aspektų pusiausvyrą ir skatinti socialiniu ir ekonominiu požiūriais subalansuotas struktūrines reformas, kuriomis mažinama nelygybė ir skatinama kurti deramo darbo vietas, kurios užtikrintų kokybišką užimtumą, tvarus ekonomikos augimas ir socialinės investicijos, reikia nuolatinių pastangų; pritaria tam, kad vykstant Europos semestrai būtų naudojama socialinių rodiklių suvestinė; ragina konkrečioms šalims skirtose rekomendacijose daugiau dėmesio skirti struktūriniam disbalansui darbo rinkoje;

33. dar kartą ragina nustatyti, kad trys nauji pagrindiniai užimtumo rodikliai turėtų tokią pačią reikšmę kaip esami ekonominiai rodikliai, taip užtikrinant, kad būtų geriau įvertintas vidaus disbalansas ir didinamas struktūrinių reformų veiksmingumas; siūlo rengiant konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas pradėti taikyti nebaudžiamą pobūdžio socialinio disbalanso procedūrą, kad būtų užkertamas kelias socialinių standartų mažinimo lenktynėms, remiantis veiksmingu socialinių ir užimtumo rodiklių naudojimu vykdam makroekonominę priežiūrą; pažymi, kad maždaug dešimtyje valstybių narių padidėjo nelygybė ir kad ji yra viena iš pagrindinių socialinių ir ekonominių problemų ES ⁽¹⁾;

34. pabrėžia, kad socialiniu ir ekonominiu požiūriu atsakingos reformos turi būti grindžiamos solidarumu, integracija ir socialiniu teisingumu; pabrėžia, kad vykdam reformas taip pat turėtų būti atsižvelgiama į nuolatinę paramą socialiniam ir ekonomikos atsigavimui, kuriamos kokybiškos darbo vietos, skatinama socialinė ir teritorinė sanglauda, apsaugomos pažeidžiamos grupės ir gerinamas visų piliečių gyvenimo lygis;

35. mano, kad Europos semestro procesas turi padėti atremti ne tik esamus, bet ir atsirandančius socialinius iššūkius siekiant užtikrinti, kad ekonomika būtų veiksmingesnė, o Europos Sąjunga – darnesnė socialiniu požiūriu; šiuo klausimu mano, kad reikia įvertinti ES politikos socialinį poveikį;

36. ragina Komisiją užtikrinti tinkamą kovos su jaunimo nedarbu (kurio lygis ES išlieka nepriimtina aukštas) finansavimą ir tęsti Jaunimo užimtumo iniciatyvą pasibaigus dabartinei daugiametei finansinei programai (DFP) sykiu gerinant jos veikimą ir įgyvendinimą ir atsižvelgiant į naujausias Europos Audito Rūmų specialiosios ataskaitos dėl jaunimo užimtumo ir naudojimosi Jaunimo užimtumo iniciatyva išvadas; ragina valstybes nares įgyvendinti Europos Audito Rūmų rekomendacijas ir užtikrinti, kad Jaunimo garantijų iniciatyva būtų visapusiškai prieinama; apgailestauja dėl to, kad biudžeto lėšos, numatytos Europos socialiniam fondui, įskaitant Jaunimo užimtumo iniciatyvą, buvo skirtos Europos solidarumo korpusui, kuris turėtų būti finansuojamas visomis pagal esamą DFP reglamentą turimomis finansinėmis priemonėmis; pabrėžia, kad reikia atlikti kokybinį ir kiekybinį sukurtų darbo vietų vertinimą; pabrėžia, kad ES finansavimas neturėtų būti naudojamas siekiant pakeisti nacionalines socialines paramos išmokas;

⁽¹⁾ „Užimtumas ir socialinė raida Europoje“, 2017 m. metinė apžvalga, p. 47.

2017 m. spalio 26 d., ketvirtadienis

37. pabrėžia, kad Jaunimo garantijų iniciatyvos įgyvendinimas turėtų būti sustiprintas nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis, ir akcentuoja, kokia ji svarbi pereinant iš švietimo sistemos į darbo rinką; pažymi, kad ypatingą dėmesį reikia skirti jaunoms moterims ir mergaitėms, kurioms galėtų kilti su lytimi susijusių kliūčių, trukdančių gauti geros kokybės pasiūlymus dėl darbo, tęstinio švietimo, pameistrystės ar stažuotės; pabrėžia, jog reikia užtikrinti, kad Jaunimo garantijų iniciatyva būtų prieinama jaunimui, patiriančiam daugialypę atskirtį ir ypač didelį skurdą;

38. primygtinai ragina valstybes nares įgyvendinti 2016 m. vasario 15 d. Tarybos rekomendacijoje pateiktus pasiūlymus dėl ilgalaikių bedarbių integracijos į darbo rinką⁽¹⁾;

39. mano, kad turėtų būti padidinta aktyvios ir darnios darbo rinkos politikos aprėptis, efektyvumas ir veiksmingumas, teikiant deramą ir pakankamą finansavimą, daugiausia dėmesio skiriant aplinkos, darbdavių, darbuotojų, sveikatos ir vartotojų apsaugai; mano, kad privaloma spręsti dirbančiųjų skurdo problemą;

40. apgailestauja, kad Komisijos vertinimų ir rekomendacijų rinkinyje socialinei ekonomikai skirta nepakankamai dėmesio; pažymi, kad šiame sektoriuje veikia 2 milijonai įmonių, kuriose dirba daugiau kaip 14 milijonų žmonių ir kurios prisideda prie 2020 m. tikslų įgyvendinimo; ragina Komisiją ir valstybes nares labiau pripažinti socialinės ekonomikos įmonių svarbą ir atkreipti į ją dėmesį priimant Europos veiksmų planą, skirtą socialinei ekonomikai; mano, kad pripažinimo trūkumas turi neigiamos įtakos šių įmonių galimybei gauti finansavimą; ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl Europos asociacijų, fondų ir savidraudos draugijų statuto;

41. primena, kad būtina remti ir stiprinti socialinį dialogą, kolektyvines derybas ir darbuotojų poziciją darbo užmokesčio nustatymo sistemose, kurios itin svarbios siekiant užtikrinti aukšto lygio darbo sąlygas; pabrėžia, kad darbo teisė ir aukšti socialiniai standartai atlieka esminį vaidmenį socialinėje rinkos ekonomikoje, nes jais remiamos pajamos ir skatinamos investicijos į pajėgumus; pabrėžia, kad ES teisės aktuose turi būti paisoma profesinių sąjungų teisių ir laisvių, laikomasi kolektyvinių sutarčių pagal valstybių narių praktiką ir vienodo požiūrio į užimtumą bei profesinę veiklą;

42. ragina Komisiją remtis Europos Parlamento rezoliucija ir pateikti plataus užmojo pasiūlymų dėl tvirto Europos socialinių teisių ramsčio, ir visapusiškai įgyvendinti Sutarčių socialinius tikslus siekiant pagerinti visų žmonių gyvenimo ir darbo sąlygas ir visiems suteikti geras galimybes;

43. perspėja dėl mažėjančios darbo užmokesčio dalies ES, didėjančios darbo užmokesčio ir pajamų nelygybės ir augančio dirbančiųjų skurdo; primena, jog 1948 m. Jungtinių Tautų visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje, kaip ir 1919 m. Tarptautinės darbo organizacijos konstitucijoje, pripažįstama, kad darbuotojai turi uždirbti pragyvenimą užtikrinantį darbo užmokestį, ir visose žmogaus teisių deklaracijose sutariama, kad uždarbio turėtų užtekti šeimai išlaikyti;

44. pabrėžia, kad iš uždarbio turi išgyventi darbuotojai ir jų šeimos nariai ir kad kiekvienas darbuotojas Europos Sąjungoje turėtų gauti darbo užmokestį, kuris ne tik patenkintų pagrindinius maisto, pastogės ir aprangos poreikius, bet ir kad jo pakaktų sveikatos apsaugai, švietimui, transportui, laisvalaikiui ir šiek tiek santaupų, skirtų nenumatytiems atvejams, pavyzdžiui, ligoms ar nelaimingiems atsitikimams; pabrėžia, kad tai yra deramas gyvenimo lygis, kurį darbuotojams ir jų šeimoms turėtų užtikrinti pragyvenimą užtikrinantis darbo užmokestis ES;

45. prašo Komisijos atlikti tyrimą, kaip nustatyti, ką turi apimti pragyvenimą užtikrinantis darbo užmokestis ir kaip jį apskaičiuoti, kad būtų galima parengti orientacinę priemonę, kuria remtųsi socialiniai partneriai ir kuri padėtų keistis geriausios šios srities praktikos pavyzdžiais;

46. primena, kad deramas darbo užmokestis svarbus ne tik socialinei sanglaudai užtikrinti, bet ir siekiant išlaikyti stiprią ekonomiką bei našią darbo jėgą; ragina Komisiją ir valstybes nares įgyvendinti priemones, padedančias gerinti darbo kokybę ir mažinti darbo užmokesčio skirtumus;

⁽¹⁾ OL C 67, 2016 2 20, p. 1.

2017 m. spalio 26 d., ketvirtadienis

47. atkreipia dėmesį į tai, kad Europos lygmeniu ir toliau reikia geriau koordinuoti socialinės apsaugos sistemas, už kurias atsakingos valstybės narės; pabrėžia, kad besąlygiška pirmenybė turi būti teikiama socialinės apsaugos sistemų tvarumo ir teisingumo užtikrinimui, nes tai yra pagrindinis Europos socialinio modelio ramstis; pabrėžia, kad pakankamos tvarios pensijos yra visuotinė teisė; ragina valstybes nares užtikrinti pakankamas ir tvarias pensijas atsižvelgiant į nuolatinius demografinius pokyčius; pabrėžia, kad pensijų sistemos turėtų užtikrinti pakankamas pensines pajamas, viršijančias skurdo ribą, ir suteikti galimybę pensininkams išlaikyti deramą gyvenimo lygį; mano, kad geriausias būdas užtikrinti tvarias, saugias ir pakankamas moterų ir vyrų pensijas – padidinti bendrą užimtumo lygį ir visoms amžiaus grupėms prieinamų kokybiškų darbo vietų skaičių ir pagerinti darbo ir užimtumo sąlygas; atkreipia dėmesį į tai, kad vyrų ir moterų pensijų skirtumai išlieka dideli ir turi neigiamų socialinių ir ekonominių pasekmių; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia moterų integracijos į darbo rinką ir kitų tinkamų priemonių, kuriomis siekiama kovoti su vyrų ir moterų darbo užmokesčio skirtumais ir skurdu senatvėje, svarbą; mano, kad pensijų sistemos reformos ir visų pirma pensinis amžius taip pat turėtų atspindėti darbo rinkos tendencijas, gimstamumą, su sveikata ir gerove susijusias aplinkybes, darbo sąlygas ir ekonominės priklausomybės santykį;

48. mano, kad vykdant šias reformas taip pat reikia atsižvelgti į milijonų Europos darbuotojų, ypač moterų, jaunimo ir savarankiškai dirbančių asmenų, kurie nukenčia dėl mažų garantijų darbo, priverstinio nedarbo laikotarpių ir darbo laiko sutrumpinimo, padėtį;

49. ragina Komisiją ir toliau ypatingą dėmesį skirti vaikų priežiūros paslaugų tobulinimui ir lanksčiam darbo grafikui, vyresnio amžiaus vyrų ir moterų ir kitų priklausomų asmenų ilgalaikės priežiūros poreikiams;

50. atkreipia dėmesį į tai, kad nepakankamos ir netinkamai nukreiptos investicijos į įgūdžių ugdymą ir mokymąsi visą gyvenimą, ypač skaitmeninius įgūdžius ir programavimą bei kitus augančiuose sektoriuose, tokiuose kaip žaliaji ekonomika, reikalingus įgūdžius, gali pakenkti Sąjungos konkurencingumui; ragina valstybes nares užtikrinti geresnį keitimąsi žiniomis, geriausia praktika ir bendradarbiavimą ES lygmeniu, kad būtų galima padėti skatinti įgūdžių ugdymą atnaujinant kvalifikacijas ir atitinkamas švietimo, mokymo programas ir planus; pabrėžia neformaliojo ir savaiminio mokymosi aplinkoje įgytų įgūdžių ir gebėjimų svarbą; todėl pabrėžia, kad svarbu sukurti žinių, įgytų mokantis neformaliai ir savaime, ypač vykdant savanorišką veiklą, patvirtinimo sistemą;

51. mano, kad siekiant spręsti įgūdžių pasiūlos ir paklausos neatitikties ir kvalifikuotų darbuotojų trūkumo klausimus reikia gerinti įgūdžių pasiūlos ir paklausos atitiktį ir abipusį profesinių kvalifikacijų pripažinimą; atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį šioje srityje galėtų atlikti profesinis rengimas ir mokymas (PRM) bei pameistrystė; ragina Komisiją parengti Europos masto reikalingų įgūdžių prognozavimo priemonę, apimant įgūdžius, kurių reikia augantiems sektoriams; mano, kad norint numatyti būsimus įgūdžių poreikius reikia visais lygmenimis aktyviai įtraukti visus suinteresuotuosius darbo rinkos subjektus;

52. primygtinai ragina Komisiją nustatyti visus tinkamus mechanizmus, kuriais būtų užtikrintas didesnis jaunimo judumas, įskaitant pameistrystę; ragina valstybes nares remti pameistrystę ir visapusiškai naudoti pameistrystei skirtas programos „Erasmus+“ lėšas, kad būtų užtikrinta tokio pobūdžio mokymo kokybė ir patrauklumas; ragina geriau įgyvendinti EURES reglamentą; pabrėžia, kad geresnis viešojo administravimo institucijų ir suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimas vietos lygmeniu ir geresnė įvairių lygmenų valdžios institucijų sąveika padėtų padidinti programų aprėptį ir poveikį;

53. mano, kad galimybė gauti išsilavinimą ir jo kokybė turėtų būti pagerinta; primena, kad valstybės narės privalo užtikrinti galimybę už prieinamą kainą gauti kokybiškas švietimo ir mokymo paslaugas, nepaisant darbo rinkos poreikių ES; atkreipia dėmesį į tai, kad daugelyje valstybių narių būtinos didesnės pastangos lavinant darbo jėgą, įskaitant suaugusiųjų švietimo ir profesinio mokymo galimybes; ypač pabrėžia mokymosi visą gyvenimą svarbą, be kita ko, moterims, nes jis suteikia galimybę persikvalifikuoti nuolat kintančioje darbo rinkoje; ragina toliau tikslingai skatinti mergaites rinktis gamtos mokslų, technologijų, inžinerijos ir matematikos dalykus, kad būtų kovojama su esamais stereotipais švietimo srityje ir mažinami ilgalaikiai vyrų ir moterų užimtumo, darbo užmokesčio ir pensijos išmokų skirtumai;

2017 m. spalio 26 d., ketvirtadienis

54. pabrėžia, kad į žmones reikia investuoti kuo anksčiau, kad būtų mažinama nelygybė ir skatinama socialinė įtrauktis jauname amžiuje; todėl ragina užtikrinti visiems vaikams visose valstybėse narėse galimybę gauti kokybiškas, įtraukias ir įperkamas ikimokyklinio ugdymo ir priežiūros paslaugas; be to, pabrėžia, kad nuo ankstyvojo mokyklinio amžiaus reikia kovoti su stereotipais skatinant lyčių lygybę visais švietimo sistemos lygmenimis; ragina Komisiją ir valstybes nares visapusiškai įgyvendinti rekomendaciją dėl investicijų į vaikus ir įdėmiai stebėti jos įgyvendinimo pažangą; ragina Komisiją ir valstybes nares parengti ir pradėti taikyti tokias iniciatyvas kaip vaiko garantijų iniciatyva ir taikant esamas skurdo mažinimo politikos priemones pagrindinį dėmesį skirti vaikams;

55. atkreipia dėmesį į tai, kad dėl dirbtinio intelekto raidos darbo rinka ateityje iš esmės pasikeis; ragina valstybes nares ir Komisiją, įtraukiant socialinius partnerius, sukurti parengiamojo, pirminio ir tęstinio mokymo priemones ir bendradarbiavimo iniciatyvas, kuriomis būtų ugdomi šios srities įgūdžiai;

56. ragina šiuo tikslu ir taip pat siekiant padėti užtikrinti profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyrą, konsultuojantis su socialiniais partneriais, išnagrinėti galimybes taikyti darbo lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyros, įskaitant nuotolinį darbą ir lankstų darbo grafiką, mechanizmus;

57. pabrėžia, kad svarbu investuoti į žmogiškąjį kapitalą, kuris yra vystymosi, konkurencingumo ir augimo veiksnys;

58. pabrėžia, kad geresnė profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyra ir didesnė lyčių lygybė yra būtinos siekiant didinti moterų dalyvavimą darbo rinkoje; pabrėžia, kad, siekiant užtikrinti ekonominę moterų įgalėjimą, svarbiausia pertvarkyti ir pritaikyti darbo rinką ir socialinės apsaugos sistemas taip, kad būtų atsižvelgiama į moterų gyvenimo etapus;

59. palankiai vertina pasiūlymą dėl direktyvos dėl profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyros kaip teigiamą pirmą žingsnį siekiant užtikrinti vyrų ir moterų, kurie prižiūri savo vaikus ir kitus priklausomus asmenis, profesinio ir asmeninio gyvenimo suderinimą ir didinti moterų dalyvavimą darbo rinkoje; primygtinai nurodo, jog siekiant šių tikslų svarbu užtikrinti tinkamą atlygį bei didelį socialinį saugumą ir apsaugą;

60. ragina Komisiją ir valstybes nares parengti pertvarką skatinančią politiką ir investuoti į sąmoningumo didinimo kampanijas, kad būtų įveikti lyčių stereotipai ir skatinamas tolygesnis priežiūros ir namų ūkio pareigų pasidalijimas, be kita ko, atkreipiant dėmesį į vyrų teisę ir poreikį prisiimti priežiūros pareigas, bet nepatirti dėl to paniekos ar nuostolių;

61. ragina valstybes nares taikyti aktyvią politiką ir skirti atitinkamas investicijas, kuriomis būtų siekiama padėti su šeima ir priežiūra susijusioms atostogoms pasinaudojusioms moterims ir vyrams patekti ar grįžti į darbo rinką, joje likti, užtikrinant tvarų ir kokybišką užimtumą, vadovaujantis Europos socialinės chartijos 27 straipsniu;

62. ragina valstybes nares didinti apsaugą nuo diskriminacijos ir neteisėto atleidimo, susijusių su asmens profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyra; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją ir valstybes nares pasiūlyti politikos priemonių, kuriomis būtų gerinamas kovos su diskriminacija priemonių taikymas darbo vietoje, be kita ko, informavimo kampanijomis būtų didinamas informuotumas apie įstatymuose nustatytas teises į vienodą požiūrį, įrodinėjimo pareiga būtų perkeliama atsakovui, o nacionalinės lygybės įstaigos būtų įgaliotos savo iniciatyva atlikti oficialius tyrimus lygybės klausimais ir padėti galimoms diskriminacijos aukoms;

63. pabrėžia, kad, kovojant su skurdu ir socialine atskirtimi, ilgalaikių bedarbių integracija pasitelkiant individualiai pritaikytas priemones yra pagrindinis veiksnys, kuris galiausiai padės padidinti nacionalinių socialinės apsaugos sistemų tvarumą; mano, kad tokia integracija būtina atsižvelgiant į šių piliečių socialinę padėtį ir poreikius pakankamų pajamų, tinkamo būsto, viešojo transporto, sveikatos priežiūros ir vaikų priežiūros paslaugų atžvilgiu; pabrėžia, kad reikia Europos lygmeniu geriau stebėti nacionaliniu lygmeniu įgyvendinamą politiką;

2017 m. spalio 26 d., ketvirtadienis

64. pabrėžia, kad svarbu suvokti naujas užimtumo ir darbo formas ir rinkti palyginamus šios srities duomenis, siekiant padidinti darbo rinkos teisės aktų veiksmingumą ir galiausiai padidinti užimtumą ir tvarų augimą;
65. ragina parengti integruotą kovos su skurdu strategiją, kad būtų pasiektas strategijos „Europa 2020“ skurdo sumažinimo tikslas; pabrėžia valstybių narių minimalių pajamų sistemų vaidmenį siekiant sumažinti skurdą, visų pirma tada, kai jos derinamos su socialinės įtraukties priemonėmis, kuriose dalyvauja paramos gavėjai; prašo valstybių narių siekti palaipsniui sukurti minimalių pajamų sistemas, kurios būtų ne tik pakankamos, bet ir užtikrintų pakankamą aprėptį ir naudojimą; mano, kad pakankamos minimalios pajamos yra pajamos, kurios būtinos norint oriai gyventi ir visapusiškai dalyvauti visuomenės veikloje visą gyvenimą; nurodo, jog tam, kad pajamos būtų pakankamos, jos turi viršyti skurdo ribą, kad galėtų patenkinti pagrindinius žmonių poreikius, įskaitant nepiniginius aspektus, pavyzdžiui, švietimo ir mokymosi visą gyvenimą, tinkamo būsto, kokybiškų sveikatos priežiūros paslaugų, socialinės veiklos arba pilietinio dalyvavimo galimybes;
66. ragina, kad nacionalinės, regionų ir vietos valdžios institucijos veiksmingiau, tikslingiau ir atidžiau prižiūradamos naudotų Europos struktūrinių ir investicijų fondų (ESI fondų) lėšas, kad būtų skatinamos investicijos į kokybiškas socialines, sveikatos priežiūros, švietimo ir užimtumo paslaugas ir būtų kovojama su energijos nepriteklumi, didėjančiomis pragyvenimo išlaidomis, socialine atskirtimi, prastomis būsto sąlygomis ir nepakankama būsto fondo kokybe;
67. ragina Komisiją padėti valstybėms narėms nustatyti konkrečias investicijų programas savo regionams, kuriuose nedarbo, jaunimo nedarbo ir ilgalaikio nedarbo lygis didesnis nei 30 %;
68. ragina Komisiją kitą pavasario Europos Vadovų Tarybos susitikimą skirti socialinėms investicijoms į sektorius, kuriuose esama tvirtų įrodymų, leidžiančių teigti, kad šiomis investicijomis skatinama socialinė ir ekonominė grąža (pavyzdžiui, ikimokyklinio ugdymo ir priežiūros, pradinio ir vidurinio ugdymo, mokymo ir aktyvios darbo rinkos politikos, įperkamo ir socialinio būsto bei sveikatos priežiūros sektoriuose);
69. ragina parengti darbotvarkę, kurioje Parlamento pozicijai būtų teikiama didesnė svarba ir į ją būtų atsižvelgta prieš priimant sprendimą; ragina sustiprinti EPSCO tarybos vaidmenį Europos semestre;
70. ragina dėti daugiau bendrų pastangų siekiant pagerinti migrantų ir migrantų kilmės asmenų integraciją į darbo rinką;

Regioninė politika

71. teigiamai vertina tai, kad sanglaudos politikos finansavimas 2014–2020 m. laikotarpiui einamosiomis kainomis sudaro 454 mlrd. EUR; vis dėlto pabrėžia, kad ES sanglaudos politika yra ne tik priemonė, bet ir ilgalaikė struktūrinė politika, kuria siekiama mažinti regionų vystymosi nelygybę ir skatinti investicijas, užimtumą, konkurencingumą, tvarų vystymąsi ir ekonomikos augimą, be to, tai svarbiausia ir visapusiškiausia politikos priemonė ekonominei, socialinei ir teritorinei sanglaudai visose valstybėse narėse stiprinti, vienodai traktuojant euro zonos ir ne euro zonos valstybes nares; primena, kad ES biudžetas yra 50 kartų mažesnis už visas 28 ES valstybių narių valdžios sektoriaus išlaidas ir sudaro apie 1 % 28 ES valstybių narių BVP; todėl pabrėžia, kad turėtų būti užtikrinta sinergija tarp ES ir valstybių narių biudžetų, politikos prioritetų, veiksmų ir projektų, kuriais siekiama įgyvendinti ES tikslus, sykiu užtikrinant ekonominių ir socialinių aspektų pusiausvyrą ES politikos sistemoje; atkreipia dėmesį į tai, kad su Europos struktūriniais ir investicijų fondais susiję bendro finansavimo reikalavimai yra svarbi priemonė siekiant užtikrinti sinergiją; laikosi nuomonės, kad turėtų būti išsaugotas ES biudžeto vientisumas; palankiai vertina dabartiniu programavimo laikotarpiu nustatytas priemones, kuriomis siekiama geriau suderinti sanglaudos politiką su pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija „Europa 2020“;

o

o o

72. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir nacionaliniams parlamentams ir Europos Centriniam Bankui.